

Phẩm 6: THẾ TÔN TUYÊN DƯƠNG

Bấy giờ, toàn thân Đức Thế Tôn phóng ra ánh sáng lớn, chiếu khắp các cõi Phật tương đương số cát của trăm ngàn vạn ức sông Hằng, rồi xuất ra âm thanh vĩ đại, tuyên cáo hết thảy chư Đại Bồ-tát cùng Thiên, Long, Quỷ thần, Nhân phi nhân trong các cõi Phật ấy:

–Các người hãy nghe, hôm nay Như Lai sẽ xưng tụng tán dương việc Đại Bồ-tát Địa Tạng khắp trong thế giới mười phương, đã vận dụng sức mạnh của uy thần và lòng Từ bi vô cùng vĩ đại, không thể nghĩ bàn, cứu vớt hộ trì hết thảy những kẻ tội khổ. Sau khi Như Lai nhập Niết-bàn, các người là những Bồ-tát, Đại sĩ và Thiên, Long, Quỷ thần hãy làm mọi cách mà kính giữ kính này, để cho ai nấy đều thực hiện được Niết-bàn an vui.

Khi lời của Đức Thế Tôn được nói ra, trong pháp hội có một vị Đại Bồ-tát danh hiệu Phổ Quảng, chấp tay cung kính thưa:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay con thấy Thế Tôn xưng tụng Bồ-tát Địa Tạng có uy thần và Từ bi rất là vĩ đại không thể nghĩ bàn, nên con thỉnh cầu Thế Tôn, vì đời vị lai, vì những người trong thời kỳ giáo pháp cuối cùng, nói về việc Bồ-tát Địa Tạng đem lại ích lợi trong nhân loại và chư Thiên, lúc tạo nguyên nhân cũng như lúc hưởng chịu kết quả, để tám bộ thiên long cùng những kẻ trong vị lai biết tôn kính tiếp nhận huấn dụ của Thế Tôn.

Đức Thế Tôn nói:

–Này Đại Bồ-tát Phổ Quảng và cả bốn chúng! Hãy nghe cho kỹ, Như Lai sẽ nói sơ lược cho các người về việc Bồ-tát Địa Tạng làm lợi ích bằng cách tạo ra phước đức trong nhân loại và chư Thiên.

Đại Bồ-tát Phổ Quảng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con xin tuân lời Thế Tôn, nguyện muốn được nghe.

Đức Thế Tôn dạy:

–Này Đại Bồ-tát Phổ Quảng! Trong đời vị lai, nếu có thiện nam hay thiện nữ nào nghe danh hiệu của Bồ-tát Địa Tạng mà chấp tay, xưng tụng, lễ bái hay ngưỡng mộ thì người ấy siêu thoát được tội mà đáng lẽ phải chịu khổ trong ba mươi kiếp.

Này Phổ Quảng! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào vẽ hình tượng của Bồ-tát Địa Tạng, hay tạc hình của Bồ-tát Địa Tạng bằng đất đá,

keo sơn, bạc vàng, đồng sắt, dù chỉ để một lần chiêm ngưỡng hay một lần lễ bái thì kẻ đó vẫn được trăm lần sinh lên cõi trời Đao-lợi, trong một thời gian lâu dài không sa vào đường dữ. Giả sử phước báo ở cõi trời đã hết rồi, phải sinh xuống nhân gian thì cũng vẫn còn làm quốc vương không mất lợi ích lớn lao.

Này Phổ Quảng! Nếu có nữ nhân nào chán thân nữ nhân, chí thành cúng dường Bồ-tát Địa Tạng bằng cách vẽ tượng, hay đúc tượng bằng đất đá, keo sơn, đồng sắt, rồi ngày nào cũng tinh tấn cúng dường các thứ như hương hoa, đồ ăn uống, quần áo, gấm vóc, lụa là, cờ phướn, lọng báu, tiền cửa, vật báu thì nữ nhân ấy, sau khi thọ hết thân quả báo nữ nhân này rồi, trăm ngàn vạn kiếp không còn sinh vào thế giới nữ nhân, huống chi phải thọ lại thân ấy. Ngoại trừ trường hợp vì Từ bi, quyết phải thệ nguyện làm thân nữ nhân để hóa độ kẻ khác. Thiện nữ ấy, nhờ sức oai thần của đức Địa Tạng mà mình cúng dường và nhờ sức mạnh từ công đức cúng dường đức Địa Tạng, nên trăm ngàn vạn kiếp không còn làm thân nữ nữa.

Này Phổ Quảng! Nếu có nữ nhân nào chán ngán thân xấu xí nhiều bệnh hoạn thì hãy đến trước hình tượng Bồ-tát Địa Tạng mà chí tâm chiêm ngưỡng, lễ bái. Làm như vậy dầu chỉ một thời gian ngắn, nữ nhân ấy ngàn vạn đời sẽ được thân tướng mạo toàn hảo, không còn những bệnh hoạn. Còn nếu nữ nhân xấu xí ấy không chán ngán thân nữ thì trong trăm ngàn vạn ức đời thường sẽ được làm vương nữ, vương phi, con gái của tể tướng, của quý tộc, của đại trưởng giả, sinh ra là đoan trang, tướng mạo tuyệt hảo. Vì lòng chí thành chiêm ngưỡng, lễ bái đức Địa Tạng mà được phước như vậy.

Này Phổ Quảng! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đến trước hình tượng Địa Tạng mà diễn tấu âm nhạc, ca vịnh, tán dương, dùng hương hoa cúng dường, lại khuyến khích một người cho đến nhiều người cùng làm như vậy thì những người ấy, trong hiện tại cũng như trong vị lai, luôn luôn được hàng trăm hàng ngàn quý thần ngày đêm hộ vệ, không để cho việc dữ lọt vào tai họ, huống chi là để họ bị mọi sự ngang trái.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, nếu có người ác, quỷ ác và thần ác, thấy thiện nam hay thiện nữ nào biết quy y, tôn kính, cúng dường, xưng tụng, chiêm ngưỡng hay lễ bái hình tượng Bồ-tát Địa Tạng mà phát sinh lòng mỉa mai, phỉ báng, cho là việc vô phước và vô ích, hoặc nhe răng ra mà cười, hoặc công kích sau lưng, trước mặt, hoặc lôi cuốn một người hay nhiều người chung nhau phỉ báng thì sự phỉ báng này,

dầu chỉ trong một lát, kẻ phỉ báng ấy bị đọa vào địa ngục. Khi chư Phật ở Hiền kiếp đã nhập diệt cả rồi, quả khổ của sự phỉ báng ấy làm cho họ vẫn còn ở trong địa ngục A-tỳ, chịu hình phạt rất nặng. Hiền kiếp qua rồi mới được làm ngựa quỳ, ngàn kiếp sau đó mới được làm súc sinh, ngàn kiếp sau đó nữa mới được làm người. Dầu được làm người, nhưng làm người nghèo nàn, hèn hạ, các căn không đủ, phần nhiều bị nghiệp dữ trở lại kết nơi tâm lý, nên không bao lâu lại sa vào đường dữ.

Này Phổ Quảng! Phỉ báng sự cúng dường Bồ-tát Địa Tạng của người khác mà còn bị quả khổ như vậy, huống chi chính mình phỉ báng Bồ-tát Địa Tạng bằng những ác kiến hủy diệt.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, nếu có người nam hay người nữ nào đau ốm liệt giường mòn gối, cầu sống không được, muốn chết cũng không xong. Ban đêm mộng thấy quỷ dữ, thấy bà con, thấy đi vào đường hiểm, thấy lắm sự kinh hãi, thấy đi với quỷ thần. Rồi ngày tháng dần dà chuyển thành lao bệnh, trong giấc ngủ kêu la thảm thiết. Đó là lúc đang bị luận định về nghiệp dữ, nặng nhẹ chưa quyết, nên chết đã khó mà làm lành càng khó hơn. Mất phàm nam nữ làm sao rõ được việc ấy. Vậy thân nhân nên đến trước tượng Phật hay tượng Bồ-tát, cao tiếng mà tụng cho bệnh nhân một biến kinh này. Và cũng nên đem tài sản mà bệnh nhân vốn luyện tiếc như y phục, đồ quý, ruộng vườn, nhà cửa, đến trước bệnh nhân, cao tiếng nói rõ mình tên họ như vậy, xin vì bệnh nhân mà đến trước kinh Phật và tượng Phật đem tài sản của bệnh nhân cúng dường kinh tượng, hoặc tạo tượng Phật hay tượng Bồ-tát, hoặc làm chùa tháp, hoặc cúng vào quỹ hương đèn, hoặc cúng dường tăng chúng thường trú. Hãy nói ba lần như vậy cho bệnh nhân nghe và biết. Giả sử bệnh nhân ý thức đã tàn, đến nỗi hơi thở đã hết, cũng vẫn mỗi ngày cho đến bảy ngày, cao tiếng mà nói và cao tiếng tụng kinh. Như vậy bệnh nhân ấy, sau khi chết, nghiệp dữ đã làm dầu nặng đến như năm tội phải đọa vào ngục Vô gián đi nữa, cũng vẫn thoát khỏi lâu dài, sinh ra ở đâu cũng tự biết đời trước của mình. Ấy là bệnh nhân được người khác làm cho mà hiệu quả đến như vậy, huống chi chính thiện nam hay thiện nữ nào tự sao chép kinh Địa Tạng, hoặc khuyên người sao chép, tự đắp vẽ tượng Địa Tạng hay khuyên người đắp vẽ thì kết quả nhận được là lợi ích lớn.

Này Phổ Quảng! Vì lý do ấy, hễ thấy ai đọc hay tụng kinh Địa Tạng, dù trong chốc lát xưng tụng hay tôn kính kinh này, các người cũng phải vận dụng trăm ngàn phương tiện, khuyến khích cho họ nỗ lực đừng có thoái chí thì quyết chắc trong hiện tại cũng như trong vị lai, họ

sẽ thực hiện được ngàn vạn ức công đức không thể nghĩ bàn.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, nếu có những kẻ chiêm bao hay ngủ say, thấy các quỷ thần với bao nhiêu biến dạng buồn có, khóc có, rầu có, than có, sợ có, hãi có thì đấy toàn là cha mẹ, con cái, anh em, chị em, hay vợ chồng, bà con, trong quá khứ một đời mười đời hay trăm đời ngàn đời, hiện ở trong đường dữ mà chưa được thoát khỏi, không biết hy vọng vào đâu làm phước để được cứu vớt, nên họ báo mộng cho những kẻ bà con ruột thịt trong quá khứ, trông mong làm phước để cứu họ thoát khỏi đường dữ. Này Phổ Quảng! Các người hãy vận dụng thần lực làm cho những kẻ bà con ruột thịt ấy biết tìm đến trước tượng Phật hay tượng Bồ-tát, chí tâm tụng kinh này hay cung thỉnh người khác tụng cho, số lượng phải ba biến hay bảy biến. Như vậy, những kẻ bà con còn ở trong đường dữ kia, hễ tiếng tụng kinh đủ biến chấm dứt thì họ cũng được siêu thoát, mộng寐 cũng không bao giờ còn thấy họ nữa.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, nếu có những kẻ thấp kém, ví như những người làm tôi tớ cho đến những người không còn được tự do, ý thức về nghiệp cũ mà muốn sám hối thì hãy chí thành chiêm ngưỡng, lễ bái hình tượng Bồ-tát Địa Tạng và ít nhất cũng trong một tuần bảy ngày, trì niệm danh hiệu của Bồ-tát cho được vạn biến thì những người ấy hết quả báo này rồi, trong ngàn vạn đời sau thường sinh chỗ tôn quý, lại không còn trải qua quả khổ ở trong ba đường dữ.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, tại châu Diêm-phù này, Sát-đế-lợi hay Bà-la-môn, Trưởng giả, hay Cư sĩ, mọi người thuộc chủng tộc và sắc tội khác nhau. Nếu có con mới sinh thì bất cứ nam hay nữ, trong một tuần bảy ngày, hãy sớm đọc tụng cho chúng bản kinh không thể nghĩ bàn này, lại trì niệm cho chúng danh hiệu của Bồ-tát Địa Tạng đủ số vạn biến. Như vậy, những trẻ sơ sinh ấy, bất cứ nam hay nữ, nếu đời trước có nghiệp dữ sẽ chịu quả khổ thì cũng tiêu tan được cả, yên vui, dễ nuôi, tăng thêm tuổi thọ, nếu sinh ra do phước đức thì càng hạnh phúc và tuổi thọ lại càng thêm lên.

Này Phổ Quảng! Trong đời vị lai, mỗi tháng các ngày mồng một, mồng tám, mười bốn, rằm, mười tám, hăm ba, hăm bốn, hăm tám, hăm chín hay ba mươi, là những ngày tra cứu tội ác để phán định nặng nhẹ. Mà người ở phương Nam cõi Diêm-phù thì mỗi cử động hay suy tư toàn là nghiệp, toàn là tội, hướng chi lại còn mặc ý sát sinh, trộm cướp, tà dâm, vọng ngữ, nghiệp dữ cả trăm cả ngàn. Trong những ngày thập trai trên đây, nếu kẻ nào biết đến trước tượng Phật, tượng Bồ-tát hay tượng

Hiền thánh mà tụng một biến kinh này thì khu vực người ấy cư trú, Đông, Tây, Nam, Bắc chu vi một trăm do-tuần, mọi tai nạn sẽ không xảy ra và nhà ở của người ấy bất cứ lớn nhỏ, từ hiện tại đến vị lai, trong cả trăm cả ngàn năm đều thoát hẳn khỏi đường dữ. Mỗi ngày thập trai mà biết tụng kinh này một biến thì chỉ một việc ấy, ngay trong đời này, cũng đã làm cho cả nhà không có tai họa, bệnh tật, được ăn mặc sung túc.

Cho nên, này Phổ Quảng! Ông nên biết: Bồ-tát Địa Tạng đã dùng sức oai thần vĩ đại, để làm những sự ích lợi cho người đạt đến số lượng trăm ngàn vạn ức, không thể nói hết. Đối với Bồ-tát Địa Tạng, người ở Diêm-phù lại có nhân duyên lớn lao. Người ở đây nghe danh hiệu hay thấy hình tượng của Bồ-tát, cho đến nghe kinh này đầu chỉ được ba chữ hay năm chữ, hay một câu đủ nghĩa trong một bài kệ thì hiện tại đạt được sự yên vui vi diệu, mà vị lai trăm ngàn vạn đời luôn luôn được sinh ra trong nhà tôn quý, tướng mạo và tánh tình đều hoàn hảo.

Đại Bồ-tát Phổ Quảng nghe Đức Thế Tôn tán dương và xưng tụng Bồ-tát Địa Tạng rồi, liền quỳ xuống, chấp tay thưa:

–Bạch Thế Tôn! Từ lâu rồi con đã biết vị Bồ-tát này có thần lực không thể nghĩ bàn và nguyện lực vĩ đại như Thế Tôn dạy, nhưng vì con muốn làm cho bao kẻ sau này biết những sự ích lợi có được từ thần lực và nguyện lực ấy, nên đã thỉnh vấn Thế Tôn. Con xin cung kính, tiếp nhận những lời Thế Tôn huấn dụ.

Bạch Thế Tôn! Kinh này gọi tên là gì và dạy chúng con truyền bá như thế nào?

Đức Thế Tôn dạy Đại Bồ-tát Phổ Quảng:

–Kinh này có ba danh hiệu: Có thể mang tên là Bản Nguyện của Bồ-tát Địa Tạng, cũng có thể mang tên là Bản Hạnh của Bồ-tát Địa Tạng, lại có thể mang tên là Sức Bản Thệ Của Bồ-tát Địa Tạng. Cả ba danh hiệu ấy đều căn cứ vào thệ nguyện trọng đại vì lợi ích cho chúng sinh của Bồ-tát Địa Tạng đã phát ra từ bao kiếp lâu xa. Vì lý do ấy, các người hay y theo đại nguyện như vậy mà truyền bá kinh này.

Đại Bồ-tát Phổ Quảng nghe Đức Thế Tôn huấn dụ, chấp tay cung kính, làm lễ lui về chỗ của mình.

